



PATENTNI SPIS BR. 1941.

Paul Willem Handrik Josef Vos de Wael, bankar, Zwolle, Holandĳija.

Postupak za oksidisanje masnih ulja i tome sliĉno.

Prijava od 3. maja 1923.

Vaųi od 1. avgusta 1923.

Pronalazak se odnosi na postupak za oksidisanje masnih ulja biljnog ili ųivotinjskog porekla, a naroĉito lanenog ulja. Ovaj postupak omoguĉava proizvodnju nekog produkta za najkraĉe vreme, koji ima iste ili ųta viųe, bolje osobine nego produkti proizvedeni po dosadašnjim postupcima.

Poznat je naĉin za zagrevanje ulja i dovodjenje vazduha kad se dodaju katalitiĉne materije. Ali produkti dobiveni na ovaj naĉin niti su hemiski niti fiziĉki istovetni sa oksidacionim produktima, koji su proizvedeni po poznatom Uoltonovom postupku — i oni osim toga imaju tu nezgodu, ųto se mogu upotrebiti samo za odredjene svrhe.

Proizvod, po ovom pronalasku, odgovara pak svima zahtevima, moųe se upotrebiti za svaki poznati cilj i osim toga biĉe za industriju kauĉuka od velike vrednosti. Sem toga malo trajanje postupka ĉini isti ekonomiĉnijim.

Postupak se odlikuje time, ųto se prethodno zagrejani oksidiųuĉi gasovi provode kroz ulje, dok ovo poslednje ne dostigne jednu odredjenu temperaturu, naųta se prekida zagrevanje gasova, dok se isti gasovi joų za neko vreme dalje proizvode.

Jedan oblik izvoda erja postupka jeste taj, ųto se gasovi dotle zagrevaju, dok se ulje ne zagreje najviųe do 280° C, prvenstveno do 200° C.

Pronalazak omoguĉava i dobijanje sporednih produkata, koji se u glavnom sastoje iz masnih kiselina.

Kao sirovina na prvo mesto dolazi laneno ulje. Na suprot poznatom Uoltonovom postupku moųe se po pronalasku upotrebiti sveųe ulje, dok se shodno Uoltonovom postupku preradjuje „staro“ ulje. Krajni proizvod moųe se, takav kakav je — bez primesa naroĉitih rastvornih srestava — meųati sa bojama, ųto do sad nije bilo moguĉno. Zatim proizvod ima tu korist, ųto je oksidacija dalje otiųla nego kod Uoltonovog produkta i ųto on stoga moųe podneti veĉi pritisak.

Primer: Za dobijanje sporednih proizvoda postupa se ovako:

U kotlu, koji je snabdeven izbuųenom preĉagom, metne se odredjena koliĉina lanenog ulja. Cev stoji u veųi sa jednom spiralom, na primer, koja je zagrevana od ognjiųta do oko 300° C. Ćim je laneno ulje zagrejano do 200° C, gasi se vatra a vazduųni sprovod produųava joų za izvesno vreme. Temperatura ĉe se onda peti joų neųto, ųto svakako treba pripisati oksidaciji, koja stalno teĉe. Ali treba paziti na to, da se ne predje temperatura od 280° C. Na kotlu, koji sadrųi proizvod, koji valja oksidirati, postavljena je odvodna cev ili jedno odgovarajuĉe uređjenje sa umetnutom spiralom, koja hladi, kroz koju izlazi suviųan vazduh. I masne kiseline, kojih veĉ ima ili koje se stvaraju za vreme radnog procesa, uklanjaju se na ovaj naĉin i tako bivaju dobivene kondenzacijom. Iz prakse je opaųeno, da u kondenzatu nema ni malo ili skoro nikakve masti.

Kao ųto je pomenuto, moųe se postupak za-

vršiti za kratko vreme na pr. od prilike 8 časova, ili u izvesnim slučajevima može trajanje postupka iznositi i do 12 časova. Iz ovoga je jasno, da se postupak može izvesti za znatno kraće vreme nego što se do sada mislilo, osim toga nije potrebno nikako dodavanje materijala, koje ubrzava oksidaciju.

Kao oksidišući gasovi na prvo mesto dolazi vazduh ili drugi gasovi koji sadrže kiseonik.

PATENTNI ZAHTEVI:

Postupak za oksidisanje masnih ulja, u danom slučaju uz istovremeno dobijanje sporednih proizvoda, pomoću provodjenja prethodno zagrejanih, oksidišućih gasova, nuznačen time, što se zagrevanje gasova za oksidisanje prekida, čim je ulje zagrejano od prilike na 280° C, za laneno ulje 200° C.

PATENTNISPIJS BR. 1941.

Paul Willem Hendrik Josef Vos de Waal, bankar, Zwolle, Holandija.

Postupak za oksidisanje masnih ulja i tome slično.

Važi od 1. avgusta 1923.

Prizana od 3. maja 1923.

Kao sirovina na prvo mesto dolazi laneno ulje. Na suprot poznatom Ullonovom postupku može se po poznatim potrebama ulje, dok se slobodno Ullonovom postupku pre- ulje, staro ulje, Kraljev proizvod može se, takav kakav je — bez primesa navedenih ras- tvornih sredstava — mešati sa pojama, što do sad nije bilo moguće. S tim proizvod ima u korist, što je oksidacija dalje od njega kod Ullonovog produkta i što on stoga može podneti veći pritisak.

Primer: Za dobivanje sporednih proizvoda postupak se vrši:

U kolu, koji je napredno izrađenom pre- gadom, mešane se određena količina lanenog ulja. Gov stoji u vezi sa jednom spiralom, na primer, koja je zagrejana od ognjišta do 200° C. Čim je laneno ulje zagrejano do 200° C, ulje se vata a razduži sporedni produkti još za izvorno vreme. Temperatura će se onda biti još nešto, što svakako treba pripaziti ok- sidaciji, koja stalno teče. Ali treba paziti na to, da se ne pređe temperatura od 280° C. Ni kolu, koji sadrži proizvod, koji vrši ok- sidaciju, postavljen je određena cev ili jedno- odgovarajuće uređenje sa umetnutom spira- lom, koja vrši, kroz koja lakši sušeni rez- duk. I masne kiseline, kojih već ima li koje- se stvaraju za vreme radnog procesa, ulja- njaju se na ovaj način i tako divaju dobi- vane kondenzacijom. Iz prakse je opaženo, da u kondenzatu nema ni malo ili skoro ni- kave masi.

Kao što je pomenuto, može se postupak za-

Primalazak se odnosi na postupak za oksidisanje masnih ulja sličnog ili sličnog postupka, a naročito lanenog ulja. Ovaj postupak omogućava proizvodnju nekog produkta za nekako vreme, koji ima isto ili više, bolje osobine nego produkt proizvedeni po dosadašnjim postupcima.

Poznat je način za zagrevanje ulja i do- vodjenje vazduha kad se dobija katalitična materija. Ali produkti dobiveni na ovaj na- čin nisu sa hemijski ni fizički istovetni sa oksidacionim produktima, koji su proizvedeni po poznatom Ullonovom postupku — i oni osim toga imaju to nedostatak, što se mogu u- potrebni samo za određene svrhe.

Proizvod, po ovom poznatim, odgovara pak svima zahtevima, može se upotrebiti za svaki poznati cilj i osim toga bice za indus- triju kao i za velike vrednosti. Sam toka malo trajanje postupka čini isti ekonomis- njim.

Postupak se odlikuje time, što se prethod- no zagrejeni oksidišući gasovi provode kroz ulje, dok ovo poslednje ne dostigne jednu od- ređenu temperaturu, nakon se prekida zagre- vanje gasova, dok se isti gasovi još za neko vreme dalje proizvode.

Jedan oblik ovog postupka jeste taj, što se gasovi bolje zagrevaju, dok se ulje ne zagreje nešto do 280° C, prethodno do 200° C.

Poznatost omogućava i dobijanje spored- nih produkata, koji se u glavnom sastojaju od masnih kiselina.